

عنوان مقاله:

سنجش میزان توسعه یافتگی و عوامل موثر بر آن در نواحی روستایی استان فارس با استفاده از تحلیل عاملی و ضریب ناموزون موریس

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای، دوره 6، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مرتضی نعمتی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

سیامک طهماسبی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

معصومه قرقانی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

طی دهه‌های اخیر، توسعه به عنوان یکی از مهم‌ترین چالش‌های جهانی همواره توجه سیاست‌مداران و برنامه‌ریزان اقتصادی-اجتماعی را به خود جلب کرده است؛ در راستای دستیابی به توسعه پایدار در عرصه‌های سکونتگاهی کشورها اعم از شهر و روستا، شناخت روند تحولات گذشته، تحلیل وضع موجود و ترسیم فضای مطلوب آن‌ها ضروری است. به عبارت دیگر، شناخت توانمندی‌های محیطی و میزان خدمات موجود در هر منطقه و در پی آن، تعیین سطوح توسعه‌یافتگی این نواحی سکونتگاهی به ویژه روستاها، نخستین گام در فرایند برنامه‌ریزی و توسعه این مناطق جمعیتی به شمار می‌رود. پژوهش حاضر با هدف تعیین عوامل موثر در توسعه نواحی روستایی و بررسی تفاوت‌ها، تشابهات و طبقه‌بندی آنها از نظر میزان توسعه‌یافتگی پرداخته است. روش تحقیق از نوع روش توصیفی-تحلیلی بوده و جامعه آماری روستاهای استان فارس در سطح شهرستان‌ها و اطلاعات لازم به وسیله مطالعات اسنادی جمع‌آوری شده و با استفاده از روش تحلیل عاملی وضعیت ۲۹ شهرستان استان در سه بعد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی مطالعه شده و ۵۰ شاخص به ۶ عامل خلاصه شده‌اند. سپس سطح توسعه‌یافتگی نواحی روستایی با استفاده از ضریب ناموزون موریس به چهارگروه توسعه یافته، در حال توسعه، کمتر توسعه یافته و محروم تقسیم شدند و با بهره‌گیری از سیستم اطلاعات جغرافیایی توزیع آنها نمایش داده شده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که بین نواحی روستایی استان فارس تفاوت‌ها و اختلافات شدیدی وجود دارد که در این بین نواحی روستایی شهرستان شیراز (۵۰.۵۷ درصد)، مرودشت (۵۰.۲۲ درصد)، داراب (۴۹.۰۴ درصد)، استهبان (۴۶.۳۵ درصد) و کازرون (۴۵.۵۹ درصد)، در بالاترین سطح به عنوان گروه توسعه‌یافته و در پایین‌ترین سطح نواحی روستایی شهرستان‌های کوار، مهر، سروستان، خنج و گراش (۱۸.۴۶ درصد) به عنوان گروه محروم قرار داشت.

کلمات کلیدی:

توسعه روستایی، تحلیل عاملی، ضریب ناموزون موریس، استان فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1910037>

